

J.nr. M 7034-0031

Den 23. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1363 stillet af Martin Henriksen (DF), den 12. maj 2005.

Spørgsmål nr. S1363:

Vil ministeren, hvis det viser sig, at EU's nye kemikaliereform "Reach" ikke er omfattende nok, arbejde for nationale regler, der kan sikre forbrugerne imod hormonforstyrrende stoffer?"

Svar:

Forslaget til ny kemikaliregulering (REACH) betyder, at langt flere kemikalier, herunder mulige hormonforstyrrende stoffer, bliver undersøgt og dermed får vi den viden, der skal til for at regulere kemikaliernes anvendelse.

Hormonforstyrrende stoffer er kemikalier der virker på hormonsystemet i større eller mindre omfang. Identificering af hormonforstyrrende stoffer kræver udvikling af kriterier og testmetoder. En del af de hormonforstyrrende stoffer kan dog identificeres ved de i dag anvendte testmetoder, fordi de har effekter på fosterudviklingen eller forplantningsevnen. Effekterne bestemmes blandt andet ud fra dyreforsøg og risikoen er afhængig af den mængde af stoffet som optages i kroppen ved udsættelse for stoffet.

Hormonforstyrrende stoffer, der er klassificeret for deres effekter på fostre og forplantningsevnen, er omfattet af de regler der allerede gælder for forbrugerprodukter i dag. Det betyder at de ikke må anvendes i kosmetiske produkter og kemiske produkter så som maling, rengøringsmidler og lign. Efterhånden som kemikalier bliver undersøgt og klassificeret for disse effekter kan de blive omfattet af disse forbud.

Hormonforstyrrende stoffer kan efter det nuværende forslag blive omfattet af godkendelsesordningen i REACH enten fordi de samtidig er klassificeret som kræftfremkaldende, skadende for arveanlæg, fostre eller forplantningsevnen, eller ved en konkret "case by case" vurdering af kemikaliets effekter og risikoen.

Der er i forslaget til REACH også mulighed for, at medlemslandene kan lave en risikovurdering og foreslå et helt eller delvist forbud mod et hormonforstyrrende stof, hvis det vurderes at risikoen er tilstrækkelig dokumenteret og der findes alternativer.

Der er derfor ikke behov for generelle nationale regler i forhold til hormonforstyrrende stoffer.